

การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในยุคปัจจุบัน*
CLASSROOM MANAGEMENT AND STUDENT SUPPORT SYSTEMS
IN THE MODERN ERA

กนกอร ทองศรี

Kanokon Tongstri

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต, ประเทศไทย

Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand

Corresponding Author's Email: kanok.on97@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน และ 2) เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวม 334 คน ทำการเลือกแบบเจาะจง ได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำของ Krejcie และ Morgan ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ โดยใช้การกำหนดขนาดของสถานศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม และใช้วิธีเทคนิคการสุ่ม ด้วยวิธีอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ และแบบประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.02) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน (\bar{X} = 3.22) ด้านรู้จักนักเรียน (\bar{X} = 3.10) ด้านการส่งต่อ นักเรียน (\bar{X} = 3.06) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน (\bar{X} = 2.97) และด้านการคัดกรองนักเรียน (\bar{X} = 2.75) ตามลำดับ

และสภาพที่พึงประสงค์ทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในยุคปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.46) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน (\bar{X} = 4.52) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน (\bar{X} = 4.50) ด้านรู้จักนักเรียน (\bar{X} = 4.47) ด้านการคัดกรองนักเรียน (\bar{X} = 4.46) และด้านการส่ง ต่อให้นักเรียน (\bar{X} = 4.33) ตามลำดับ

* Received 15 November 2025; Revised 21 November 2025; Accepted 30 November 2025

คำสำคัญ : การบริหารจัดการชั้นเรียน, ระบบการดูแลนักเรียน, ยุคปัจจุบัน

Abstract

This research aims 1) Study Classroom Management and Student Support Systems In the modern era. and 2) Suggest guidelines for Classroom Management and Student Support Systems In the modern era. It is quantitative research. The sample group used in the research totaling 334 people. The purposive selection was performed using the Krejcie and Morgan minimum sample size method. It consists of stratified random sampling using the size of the educational institution as the unit of sampling and using random sampling techniques. By simple random sampling, the research tools used were a 5-level rating scale questionnaire and an assessment form for suitability and feasibility. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that:

The current classroom management guidelines and student care system are overall at a moderate level (\bar{X} = 3.02), ranked from highest to lowest as follows: prevention and solving student problems (\bar{X} = 3.22), knowing students (\bar{X} = 3.10), referring students (\bar{X} = 3.06), student development and promotion (\bar{X} = 2.97), and student screening (\bar{X} = 2.75), respectively.

And the desired conditions of classroom management and student care system in the present era are overall at a high level (\bar{X} = 4.46), ranked from most to least as follows: student development and promotion (\bar{X} = 4.52), student prevention and problem solving (\bar{X} = 4.50), student recognition (\bar{X} = 4.47), student screening (\bar{X} = 4.46), and student referral (\bar{X} = 4.33), respectively.

Keywords: Classroom management, Student Support Systems, Modern era

บทนำ

การศึกษาเรียนรู้เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาชีวิตให้ดียิ่งขึ้นซึ่งพ่อหลวง ร.9 ได้ทรงมีพระราชดำรัสไว้ว่า “เยาวชนทุกคนมีได้ มีความต้องการทำตัวให้ตกต่ำ หรือเป็นปัญหาแก่สังคมแต่ประการใด แท้จริงแล้วทุกคนต้องการที่จะเป็นคนดีมีความสำเร็จ มีฐานะ มีเกียรติ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นมีความสุข แต่การที่จะบรรลุถึงความประสงค์นั้น จำต้อง

อาศัยผู้มีองค์ความรู้มาแนะนำ ควบคุมให้ดำเนินไปโดยถูกต้อง” นับจากเบื้องต้น บิดา-มารดา ครู-อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา รวมไปถึงสถานศึกษาที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ที่กล่าวมีล่องมีผลที่จะช่วยให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จดังที่กล่าวมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547 : 5)

ด้วยหลักการที่ว่าทุกคนจะต้องมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการต่างๆ การเรียนรู้และบูรณาการด้วยความเหมาะสมของแต่ละระดับพื้นที่ ระดับการศึกษา มีการแนะนำแนะแนวให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม นำมาเติมเต็ม และปรับใช้ในชีวิตประจำวันให้ดำรงอยู่และประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2553) ส่วนสำคัญที่จะขาดไม่ได้คือการร่วมมือกันประสานงานกับทุกฝ่าย ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นชุมชน บิดา-มารดา โรงเรียน หรือในระดับมหาวิทยาลัย ให้มีการร่วมคิดร่วมสร้างในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามยุคสมัย โดยจะต้องคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละบุคคลเล็งเห็นถึงความสามารถและการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม การจัดการศึกษามีความสำคัญที่ล้วนแต่เพื่อจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคนไทยให้เป็นบุคคล เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมีกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาความสามารถมีความรู้คู่คุณธรรม ทำให้อยู่รวมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) ดังนั้น การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ควรที่จะประกอบไปด้วย 5 ด้านหลักๆ ที่ผู้วิจัยจะได้นำมาเสนอเป็นแนวทาง กล่าวคือ 1) ด้านรู้จักนักเรียน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริม นักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน (พรวิมล กลิ่นศรีสุข, 2564) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการกิจกรรมนักเรียน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานในการช่วยดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากที่สุดและสำเร็จลุล่วงด้วยดี (กระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2559)

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะได้ศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ทั้งสภาพทั่วไป สภาพที่พึงประสงค์ ขนาดของโรงเรียน มหาลัย หรือแม้แต่นหน่วยงานต่างๆ ที่จะมีส่วนช่วยในการเติมเต็มศักยภาพของนักเรียนผู้ที่จะเป็นกำลังสำคัญ เป็นเสาหลักของประเทศ ทำให้การจัดการเรียนรู้และระบบช่วยดูแลนักเรียนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ทำให้ประชาชนนักเรียนคนไทยได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขได้สืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบหลักของการบริหารจัดการชั้นเรียน

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้: จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้น่าอยู่ สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การสร้างวินัยและระเบียบ: กำหนดกฎเกณฑ์ ข้อตกลง และคาดหวังพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบในห้องเรียน การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ: ใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจและความใฝ่รู้ของนักเรียน และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก การจัดการเรียนการสอน: มีการวางแผน จัดเตรียมการสอน และดำเนินการสอนให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การส่งเสริมทักษะและคุณธรรม: ชี้แนะแนวทางให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองทั้งด้านทักษะชีวิต คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์, 2561)

ความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน

เพื่อประสิทธิภาพการเรียนรู้: ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น นักเรียนมีส่วนร่วมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพื่อความสุขของนักเรียน: สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ปลอดภัย ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนและไปโรงเรียนทุกวัน เพื่อลดความเครียดของครู: การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดีช่วยให้ครูทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเครียด และมีสมาธิกับการสอนมากขึ้น (สุพิน บุญชูวงศ์, 2544)

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 “มาตรา 6” ได้กำหนดความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปตามเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญ แก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ “มาตรา 22” ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการ คือความรู้ และทักษะใน การประกอบอาชีพ

และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข “มาตรา 23” ข้อ 5 รวมทั้งการจัดการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิด เป็นทำเป็นรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระ ความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ใน ทุกวิชา และประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กรม วิชาการ. 2546: 5 - 12)

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไก สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม โดยครอบคลุมทั้งการจัดสภาพแวดล้อม การส่งเสริม วินัย การสร้างแรงจูงใจ การจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่าง บุคคล ตลอดจนการพัฒนาคุณธรรมและทักษะชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับหลักการตามกฎหมาย การศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและพัฒนาเต็มศักยภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุค ปัจจุบัน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคัดเลือกจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู จังหวัด หนองบัวลำภู โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 90 คน และ ครู จำนวน 244 คน รวม 334 คน (ข้อมูล ณ ปี 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 90 คน และครู จำนวน 244 คน รวม 334 คน เลือกแบบเจาะจง ได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำของ Krejcie และ Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 ; อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้การกำหนด ขนาดของสถานศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม และใช้วิธีเทคนิคการสุ่ม ด้วยวิธีอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบถามการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยตำแหน่งหน้าที่ และ ขนาดของสถานศึกษาแบบที่เป็นสำรวจรายการแบบ (Check List)

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในยุคปัจจุบัน ประกอบไปด้วย 5 ด้าน 1) ด้านรู้จักนักเรียน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert) (Likert and Likert, 1976) เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง สถานภาพทั่วไป/สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สถานภาพทั่วไป/สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สถานภาพทั่วไป/สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สถานภาพทั่วไป/สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สถานภาพทั่วไป/สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจนของคำถาม ความครอบคลุมของเนื้อหา และ ประเมินความสอดคล้อง ผลการประเมิน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอความร่วมมือสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรม Google Form สร้างแบบสอบถามออนไลน์ส่งถึงกลุ่มตัวอย่าง 200 ชุด

3.2 ขอความร่วมมือสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยการส่งไปรษณีย์ตอบกลับถึงกลุ่มตัวอย่าง 100 ชุด

3.3 ขอความร่วมมือสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยการแจกโดยตรง 33 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 . ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ นำข้อมูลที่ได้จากการแจกแจง ความถี่มาดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน มีผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ($\bar{X} = 3.22$) ด้านรู้จักนักเรียน ($\bar{X} = 3.10$) ด้านการส่งต่อ นักเรียน ($\bar{X} = 3.06$) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 2.97$) และด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ

และสภาพที่พึงประสงค์ทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X} = 4.52$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.50$) ด้านรู้จักนักเรียน ($\bar{X} = 4.47$) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.46$) และด้านการส่งต่อให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน จากผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563) การวิจัย การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริม พัฒนานักเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และอยู่ในระดับมาก อีกจำนวน 4 ด้าน เมื่อเรียงลำดับการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในยุคปัจจุบัน เรียงจากความต้องการมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านรู้จักนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวพลอย พัฒนแสง (2565) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่าสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในลำดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน จากการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ครูที่ปรึกษาต้องการพัฒนาด้านการส่งเสริมและ พัฒนานักเรียนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ จะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบุคคลอย่างเลี่ยงไม่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์จิรา แลหมั่น (2566) ได้ศึกษา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ขนาดสถานศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน มีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

(1) ควรมีการจัดการอบรมอยู่ตลอดและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้ครูมีคุณสมบัติ ความรู้และ ทักษะใหม่ๆ ในการที่จะพัฒนา นักเรียน

(2) นำผลการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

(3) มีการติดตามผลการปฏิบัติงานอยู่ตลอด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- (1) ควรศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ที่มีความทันสมัยเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำแนวทางไปกำหนดนโยบายการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ให้เข้ากับบริบทของแต่ละสถานศึกษา
- (3) ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นหลังจากนำ แนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคปัจจุบัน ไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- จันทร์จิรา แลหมั่น. (2566). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. ใน สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2553). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม: สันติ : ประสานการพิมพ์.
- นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะยา.
- พรวิมล กลิ่นศรีสุข. (2564). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แพรวพลอย พัฒนะแสง. (2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 .ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.(2562). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก (1 พฤษภาคม 2562)

- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2561). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. ใน เอกสารชุดวิชา 23728 นวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ (แผนกิจกรรมการศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). แนวทางการเขียนรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของ สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Likert, R. & Likert, J. (1976). New Way Management Conflicl. McGrawHill.